

Bonaire 9 mei 2010

Daar zijn we weer! We hebben het koude en natte Nederland inmiddels weer verlaten en zijn op dit moment in het heldere zonnige Bonaire aangekomen. Het is nu 05.30 in de ochtend en mijn lichaam en geest willen niet meer gaan slapen. Gek toch, thuis hebben we daar totaal geen last van en zeker niet op werkdagen. We hebben er een enerverende reis opzitten van maar liefst zo'n 18 uur van deur tot deur. Maar..... we zijn er! Laat die aswolk nu maar verder z'n gang gaan. We hebben alle ABC eilanden gezien en..... ik ben misschien wel een beetje m'n vliegangst aan het kwijtraken na 1 dag 3 maal opstijgen en landen. Vertel!

Als rasechte Nederlanders gaan wij natuurlijk (ik) voor de aanbiedingen in vliegtickets. Niet dat het moet maar gewoon voor de sport. Hoewel... met het aantal keer dat wij verre reizen maken per jaar moet je toch wel een beetje op de kleintjes letten. Dus na weken op internet snuffelen hadden we een perfect ticket gevonden. Via Martinair naar Curacao en dat via een lokale vliegmaatschappij naar Bonaire, scheelde toch zo'n 100 euro per persoon. Kun je lekker een week van duiken! En... we kregen een gratis upgrade naar comfort class, ook mooi meegenomen. Beetje rekening houden met overstaptijden maar zo'n ruim 3 uur tussen aankomst en vertrek moet goed zijn, dacht ik.

Na een paar weken vol werkstress mochten we dan eindelijk weg. FF checken 's ochtende of alles nog volgens plan gaat en ja hoor, vlucht vertrekt op tijd. Op schiphol loopt ook alles op rolletjes (behalve dan dat we volgens Remco weer eens in de verkeerde rij stonden). Ach de rij aan de andere kant van ons ging nog trager! Eenmaal gevangen in het vliegtuig werd on even tussenneus en lippen medegedeeld dat we toch wel een beetje last zouden krijgen van een aswolkje afkomstig uit IJsland..... laten we daar net op zitten te wachten!!! Resultaateen kleine omweg via Spanje en Portugal. Vlucht zou geen 9,5 uur duren maar bijna 12! Oh Oh, Nou ja.... we zien wel! Nou is de vlucht die we hierna moeten hebben wel de laatste vlucht die er gaat naar Bonaire, in het ergste geval moeten we een nachtje overblijven op curacao. En Oh ja we hebben ook nog even een tussenlanding in Aruba.. Nou de comfortclass upgrade beviel uitstekend. Lekker veel beenruimte, gezellig filmpjes kijken op je eigen scherm en lekker met z'n tweetjes naast elkaar naast het raam. Goed geregeld Martinair!

Terwijl we zo ongeveer ter hoogte van de aswolk vlogen werd er bij elke sliert donkere bewolking toch even angstig naar buiten gekeken ha,ha. Maar..... de motor was in zicht dus elke asklont zouden we direct kunnen opmerken... Pffffff wat media toch allemaal met je doen!!!

Na zo'n ruim 11 uur vliegen kwamen we eindelijk aan op aruba. 2 uur voor geplande landing kregen we nog even de melding dat er waarschijnlijk heel veel zeikers in ons toestel zaten en dat de toiletreservoirs bijna vol zaten..... hihi. Of we zo vriendelijk konden zijn om onze blazen zo weinig mogelijk te lozen anders zouden we nog een tussenstop moeten maken!!!!!! Neeeeeeeeeeee niet nog eens. Gekruiste benen dan maar! Eenmaal aan land moesten we nog wel even wat mensen lozen en weer inladen. Behalve de blaas zaten we toch wel een beetje op hete kolen omdat de tijd ineens wel heel erg hard ging. Gelukkig konden we om 19.45 uiteindelijk weer vertrekken richting curacao en zou de vliegtijd 16 minuten bedragen. Met de wielen nog maar net aan de grond stond ik als echt haantje de voorste vooraan om een spurt te kunnen trekken naar de douane. Daar gaat het natuurlijk op z'n atilliaans dus zal wel tijd vergen. Ik stond redelijk vooraan en zag Remco zwoegen met onze handbagage. Een zeer hulpvolle Atilliaanse dame zou ons ons wel even door de douane loodsen en met een grijns liepen we langs de rij, om even later weer achteraan te kunnen aansluiten want mevrouw had zich vergist..... =(. Gelukkig hadden we wat contacten gelegd in het vliegtuig en mochten we vooraan in de rij aansluiten bij een erg aardige dame uit Nederland. Jeetje die SIRE reclame's werken ook in het Buitenland!

Toen even spurten door de bagagechecks en op naar de vertrekhal. Gelukkig is het vliegveld niet zo groot. Maar met dit beetje sporten verlies je wel zo'n 2 liter vocht in Bonaire. Bij de incheckbalie stond er natuurlijk iemand voor ons die 6 stuks bagage dacht mee te kunnen nemen. Resultaat....om 20.50 konden we net aan inchecken voor onze vlucht van 21.00 uur. PFFFFFFFFFFFFF. Ook mocht ik van die aardige meneer nog even naar het toilet. Met een dinkytoy vliegtuigje waar 15 personen in kunnen mogen we de overtocht maken naar Bonaire. Met klamme handjes stap ik in om gelukkig voor vandaag de laatste vlucht te mogen maken. Het zweet loopt inmiddels als een waterval van mijn gezicht af en het valt me nog mee dat de personen achter me nog niet zijn flauwgevallen. Met veel kabaal stijgen we op en oordopjes zouden geen overbodige luxe zijn. Gelukkig halen we de overkant en na zo'n 25 minuten vliegen komt er weer land in zicht. Ohhhhh wat is vaste grond onder je benen toch lekker!!!!

Het vliegtuigje was net een Afrikaanse B film, De man die ons hielp aan de incheck balie, deed ook de afhandeling bij het instappen. Hij zorgde voor het innemen van de bagage en het inladen in het vliegtuig. De zelfde man begeleide ons naar het vliegtuigje. Met 15 man liepen wij achter de man aan op het vliegveld. Moet zeggen het was een comisch gezicht. En daar stond ons propeller vliegtuig, een 5 treden trapje hing uit het vliegtuig. Die zelfde man nam onze handbagage aan en zette het achterin neer. Iedereen een plekje? Het was er erg warm, het stonk naar zweet en geuren die je niet kon verklaren. Dus ik dacht, een klein scheetje kan er best nog wel bij! 2 meter voor ons is de cockpit al, 2 donkere mensen met koptelefoons op moesten ons naar de overkant brengen. Na een heftige ruzie (valt wel mee hoor, een beetje overdreven natuurlijk) over de navigatie, kunnen we vertrekken. Een van de piloten keek zeenuwachtig op zij kaart of we wel de goede richting op gingen. Zo moeilijk was het niet, op

een van de meters was een rode lijn te zien die hij moest volgen. Het was een hele leuke ervaring voor mij (remco) in ieder geval wel!

De bagageafhandeling gaat lekker snel en na een stief half uurtje zitten we lekker in ons hutje. Remco moest natuurlijk wel gevoed worden, maar de koelkast was gelukkig een beetje gevuld zodat ik met een gerust hart straks kan gaan slapen. Tot laters!

=====

10 mei-2010

En ja hoor, zoals altijd 5 uur s'morgens wakker en klaar om de dag mooi te beginnen. Het tijdsverschil is altijd even wennen het is 6 uur vroeger in Bonaire. Dus 11 uur 's ochtends in Nederland. Gisteravond lagen we rond 23.00uur op bed en wat hebben we geslapen. Onze planning stond alweer vast, Charles en Ineke gaan eerst de auto regelen en dan ons ophalen, om als eerste boodschappen te doen. Marlies en Annemiek hadden brood, kaas, yoghurt, water en koekjes klaar gezet. Dat is heerlijk en zeker als je pas laat aankomt en is niets in huis. Zo konden wij een ontbijtje klaar maken voor ons zelf en genieten van de opkomende zon. Wat ik meestal even doe de 1e dag is een filmje maken van het appartement (nu het nog netjes is) Het is een vrijstaand huis met een woonkamer, keuken, slaapkamer en een badkamer. Alles is lekker ruim opgezet, dus ruzie maken om de ruimte is er niet bij!!!! De kleuren zijn erg tropisch, een gemiddeld huis is oranje, geel of blauw en ja er zijn ook witte en crème kleurige huizen bij. Ilja wilden natuurlijk even weten waar het zwembad is en is een rondje gaan lopen in het park Bonaire exclusief. Tijdens het wandelen kwamen Charles en Ineke aanscheuren. Met piepende banden zeilden zij om de hoek en remde spontaan net voor mijn voeten. Wel raar om te zien dat zij hier ook zijn, zo zit je in Nederland en kom je die lui ook hier weer tegen, je komt niet van die lui af hihhi (of zij van ons). Wij zijn hier 2 jaar geleden nog geweest, Charles en Ineke 1 jaar, Ineke wist nog ieder plekje in Bonaire en wij herkenden ook nog dingen maar daar was ook alles mee gezegd. Onze navigator (Ineke) wees ons direct naar de 1e supermarkt waar we even een flinke inkopen konden doen. Er is weer vet en smerig ingekocht, chips, snoep,saucijzenbroodje, drank en vet vet en o ja wat fruit en brood met beleg! Ondanks het eten wat in het appartement lag, hadden wij echt wel behoorlijke trek, het 1e broodje was al op voordat er werd afgerekend. Zo, het belangrijkste is binnen, wat komen wij hier eigenlijk doen? O ja, Duiken! Wij gaan al onze duikspullen bij Buddy dive halen, als je dat doet moet je eerst een commercieel filmpje kijken en een kleine rondleiding genieten. Halverwege haakte Charles al af, Hij stond te popelen om te duiken (dus wij ook). Tijdens de uitleg liepen wij langs de zee en Charles kon er niet vanaf blijven. Op een onbewaakt ogenblik, keken wij om en wie lag er met alles te snorkelen ja hoor..... Charles. Als een vis zwom hij door het water en had de briefing al klaar voor ons. O sorry ik dwaalde even af, dit was een kleine fantasie. Deze Fantasie werd wel al snel werkelijkheid, binnen een half uur maakte wij onze eerste duik in het huisrif van Buddy dive. O wat heerlijk, helder water (zicht van ruim 30 meter), warm water(28

graden) en veel vis, heel veel vis. Barracuda, Tarpon, Schildpad, Rockfish, Angel fish, veel snappers van alle soorten en maten, mooi hard koraal. Voor Ilja en mij de camera's uittesten. Ilja de fotocamera en ik de filmcamera. Dat was voor beiden een leerzame ervaring. Op het huisrif hebben wij 2 duiken gemaakt van ruim een uur. Wat hebben wij het toch slecht! Zon, zee en water! Omdat wij pas om 14.00 uur onze 1e duik maakten en om 17.15 uur onze 2e duik was het alweer tijd om te eten. Naast Buddy Dive zit een restaurant waar je goed kan eten. Alle 4 zaten we half knikkenbollend te eten, wat waren we voldaan van de dag, wat een mooi begin van de vakantie. Om 9 uur lagen we allemaal in ons mandje en binnen 5 minuten lagen we heerlijk te ronken.

11 mei 2010

Wij delen een auto en gisteravond hebben wij de auto meegenomen naar ons paradijsje. Bij Buddy Dive halen en brengen wij de flessen, waar Charles en Ineke hun paradijsje hebben. Ilja heeft een heerlijk ontbijtje klaar gemaakt. Vandaag hebben wij afgesproken met Rob en Margreet. De kinderen (Nick en Lisa) zijn bij ons in goede handen, dus kunnen zij ook een mooie duik maken in Karpata. Padi heeft een speciaal programma voor kinderen, uiteraard heeft dat alles te maken met water, snorkelen, duiksnorkelen en andere water spelletjes. Weer een raar gezicht om mensen die je normaal in Nederland ziet hier weer tegen te komen, wel leuk natuurlijk! Voor Rob en Margreet is het de laatste week en wilden zeker nog een paar duiken maken. We hebben hen gelijk uitgenodigd voor een BBQ. Voor hen is het het makkelijkste om dit bij hun appartement te doen, dus eigenlijk is het net of wij onszelf hebben uitgenodigd. Wat maakt het uit.... het loopt zoals het loopt, Gelukkig is het weer een vakantie van gebeurt is gebeurt en we zien wel waar het schip strand.! Ook hier op Karpata was het weer genieten van een mooie duik. Wat een vissen en koraal, alles om heen leeft het zicht is geweldig en het water is warm en nat:P

Na deze duik zijn we naar de stek Cliff geweest, ook deze stek is mooieeenzzzzzz. Deze avond zijn we het centrum ingegaan om lekker bij de Indonees te gaan eten. De vorige keer hadden wij hier heerlijk gegeten en dachten het nog even dunnetjes over te doen. Helaas was deze tent geen Indonees meer (hij was veranderd van eigenaar). Ach wat, we hebben nog wel een lekkere vreetschuur achter de hand, we gaan naar Wills tropical grill. Daar hadden we 2 jaar geleden ook zo lekker gegeten, toen op aanraden van Mimi en Ger. Wat bleek...vol, wat vol sorry u moet reserveren, oke Vrijdag dan? Vrijdag was geen probleem. Zo weer gepland, alles wordt per dag gepland, gelukkig gaat alles makkelijk en in overleg. Het 1e restaurant (voormalig Indonees) zag er gezellig en was goed te nassen. We hebben wat gegeten en flink gedronken, als bezopen torren liepen we terug naar onze appartementen, luitrugtig lopen wij over straat, we lieten harde boeren en iedereen die voorbij liep kreeg wat scheld woorden en ziektes naar hun hoofd die je je ergste vijand niet gunt. Na het slopen van wat reclame boorden en lantaarn palen zijn we naar huis gegaan. We hebben een paar verkeers boorden meegenomen als souvenir'tjes en wat blauwe plekken opgelopen op de lichamen. We hebben een gezellige avond genoten en van deze incident staan we morgen in de lokale krant. Met op de voorpagina de kreet, DIE LUI VAN "BUDDY DIVE". Uiteraard is dit weer fantasie, waar niemand op zit te wachten.

12 mei

Ra ra wat gaan we doen vandaag? Hmmmmmm.....duiken misschien? De jetlag is nog niet geheel weg en om een uurtje of half 7 staan we weer te springen naast ons bed. FF lekker ontbijten met een eitje, meloen, druifjes, toast, yoghurt en een kopje koffie. Daarna op weg naar Charles en Ineke. Even boodschappen doen voor de BBQ van vanavond. Flessen in de achterbak, spullen sjouwen vanuit de duikopslag en weer op weg. Ja dat is nog hard werken zo op vakantie hoor!!!! Duikstek 1000 steps zouden we vandaag gaan doen. Een grote trap van 1000 treden (naar beneden valt wel mee maar naar boven leken het er echt wel 1000!!!) gaat direct naar een koraalstrand waar je het water in kunt.

Op de foto's kunnen jullie zien hoe het er onder water aan toegaat. Het fotograferen met mijn nieuwe camera gaat inmiddels een stuk beter dan een paar dagen geleden. Ook hier hadden we afgesproken met Rob en Margreet. Wij eerst gedoken met z'n 4en, daarna uurtje oppassen op hun kids Nick en Lisa en daarna weer zelf 2e duikje maken. Dat uurtje oppassen was voor de heren een ware beproeving. Paardje rijden in zee, als boksbal dienen op het land, Iguanen voeren met appels, de kids voeren met koekjes..... je zou het er nog warm van krijgen. Ineke en ik daarentegen hadden het heerlijk, lekker luieren in het water, een goed gesprek, toekijken hoe anderen zich inspannen..... het is echt vakantie.

In de avond gingen we BBQ'en bij Rob en Margreet. Die zaten aan de overkant van Ger en Mimi waar we 2 jaar geleden hebben gelogeed dus dat konden we nog redelijk vinden. Natuurlijk even gaan buurten bij Ger en Mimi die zowaar ons nog herkenden. Toch wel jammer dat we hier niet terecht konden deze keer! De accommodatie was toch wel mooier dan waar we nu zitten. Gerard en Tineke (Nee geen Ineke), waren de gastheer en vrouw van Rob en Margreet. Wat bleek..... wij kenden hen ook nog van 2 jaar geleden. Het waren vrienden van Ger en Mimi die wij hadden gezien en gesproken op een feestje toen. Ze hadden echt een fantastisch huis gebouwd in de tussentijd. Onder het genot van een roseetje hebben we lekker bijgepraat. Gerard blijkt een boot te hebben en Charles heeft onszelf alweer uitgenodigd voor een dagje klein Bonaire samen met Gerard. Remco stond al snel weer achter de BBQ en gaf ons de heerlijkste stukken vlees. al met al een heerlijke dag en avond!!!

13 mei

Wat een bed! en wat hebben wij toch weer lekker geslapen. Zeker na al dat drank (1 wijntje), viel Ilja snel in slaap, zelf lag ik ook snel te slapen. Val al die inspanningen wordt je best wel een beetje moe en het is natuurlijk vakantie. Vandaag stond op het program 3 duiken, waarvan 1 nachtduik. We hebben gehoord dat er op de stek Invisibles spottet stingrays waren gezien. Ja, dat zijn de is de vis waar Steve (de crocodile hunter) door gestoken is in zijn hart!! We waren nog niet koud beneden en er zwommer er 2 in het rond. Het zijn onder water net vogels zoals ze zwemmen. Wat en genot en we konden ze nog best volgen, dus ik met mijn camera erachter aan. met achter mij aan zwemmend nog twee camera's. dat is wel een leuk gezicht, iedere keer

als iets moois zien, zie je 3 idioten zwemmend achter de vissen aan. Met gestrekte armen, helemaal door het dolle heen om een paar mooie shots te maken. Van de dames heb ik al hele mooie foto's gezien. wat mezelf betreft moet ik thuis afwachten hoe de video filmpjes zijn geworden. ik weet wel dat ik de volgende keer een lamp nodig heb, om de kleuren mooi te onderscheiden met het blauw en groen wat je normaal allemaal ziet. en Alice in wonderland, nachtduik bij de Saltpier

13 mei vervolg

Je moet hier met een lokale gids naar toe anders mag je hier niet duiken (tja zal weer iets commercieels zijn!) Rob en Margreet hebben in ieder geval met Gerard (wel lokaal maar geen gids gedoken en er werd verder niets gezegd. We hadden om 18.00 uur afgesproken bij Buddy Dive om samen met onze gids naar de duikstek te gaan rijden. We kregen zowaar de course director mee als gids (zo'n beetje de grootste BOBO in Padi duikland). Om 18.15 bleek er nog niemand te zijn en dus bellen maar. Er bleek een misverstand te zijn over de tijd en uiteindelijk vertrokken we een half uurtje later toch naar plaats van bestemming. Iedereen helemaal hyper want dit zou toch wel het walhalla van de duikstekken zijn! In half schemer arriveren we en op ons gemakje kleden we ons aan. Onze Pepe (gids) bleek z'n masker te laten vallen en ok z'n fles zat niet goed vast,..... tja en dat voor een course director!!! Maar..... toen we net in het water lagen op te scheppen dat Remco en ik divemasters waren en Charles en Ineke bijna divemasters kwamen we erachter dat na zo'n 100 meter zwemmen Charles en Ineke hun lood waren vergeten!!

Oeps..... Zwaar de pest in hebbend zwommen zij terug terwijl wij even een praatje met Pepe maakten over onze toekomstplannen m.b.t. het instructeurschap.

. Uiteindelijk gingen we toch tenonder en wat een fraai landschap ontvouwde zich daar voor ons. Prachtig begroeide pilaren in het schemerlicht van het pierlicht, een gigantisch grote blauwe stingray lag te slapen op de grond, een groene Murene van zo'n 1.50 meter lag opgekruld in een vaaskoraal terwijl er poetsgarnalen in en uit z'n bek kropen. WOW.....WOW.....WOW. Men heeft niets teveel gezegd over deze duikstek!!! Vol adrenaline kwamen we dan ook boven en raakten niet uitgepraat over deze avond.

14 mei

Vandaag besloten we de dag maar eens lekker rustig te beginnen. Natuurlijk staat er ook weer duiken op het programma. We hadden geen zin in moeilijke duikstekken en het werd uiteindelijk Margate Bay ipv white slaves vanwege de instap in het water. Na de duik lekker gegeten bij Buddy's en 's middags Buddy's huisrif bedoken. Dit werd uiteindelijk 1 van de mooiere duiken van de week. We hebben prachtige foto's kunnen maken van een schildpad die zo'n 10 minuten voor ons lag te poseren, een leuk wrakje gezien en veel mooie vissen. 's Avonds gingen we eindelijk eten bij ons favoriete restaurant Will's tropical grill. We werden hartelijk ontvangen door de eigenaar zelf. Hij beweerde ons te kennen, (wel knap na 2 jaar) het bleken andere mensen te zijn, waarschijnlijk onze dubbelgangers.

wat hebben wij lekker gegeten en over het toetje zijn we nog niet uitgepraat, Ineke nam haar favorite peacan pine en wat zat zij te smullen. Het was eigenlijk voor 2 personen, Charles mocht mee eten. Tenminste dat had hij gedacht, met 1 arm om HAAR peacan pine heen nam ze met snelle regelmaat een hap. Wij moesten Ineke af en toe afleiden zodat Charles ook een hapje kon nemen, die arme Charles! Zo ga je met degelijke mensen om, zodra je ze een Peacan Pine geven, komt de ware aard naar boven:P. Na deze afslacht tafereel zijn we lekker naar ons paradijsje gegaan om heerlijk te slapen.

15 mei

Weer een mooie dag, met zon, zee, lekker weer en een officiële vrije dag, we hebben ons zelf een vrije dag gegund. Klopt iedere dag is een vrije dag, maar deze keer vrij van duiken. wat moet je nou doen op zo'n vrije dag. Ja wel, Shoppen! Shoppen in een stad met 3 winkels en een koffie tent. 1 van de 3 winkels is een opticien, waar Ineke haar bril wilde laten maken (deze was gesloten) 2e winkel was een juwelier, die met alle liefde haar brilletje wel even recht wilden zetten. De 3e winkel was een duikwinkel, daar waren wij te bekennen. O ja er was toch ook nog een 4e winkel waar bikini's werden verkocht, waar wij als mannen onze ogen flink de kost gaven:P Een winkel vol met rennende vrouwen op zoek naar een goedkope bikini, waar ter plekke werd gepast. Om alles compleet te maken bestelde wij een bak met modder om daar de dames nog even te zien moddervechten! (in onze dromen) en er was ook nog een 5e, 6e enz winkels. Het is een klein winkelcentrum met de nodige winkels en ook restaurantjes, cafe's enz. om het modder van de dames af te spoelen zijn we naar Buddy dive gegaan, om lekker te snorkelen en af te koelen in het zwembad. Na de lunch, snorkelen en een tukkie, kreeg ik wel weer zin in actie. Charles en ik zijn toch maar een duik gaan maken op het huisrif van Buddy dive. De dames hebben geluierd, foto's bekeken en wat vrouwen nog meer allemaal uitspoken, wanneer de katers van huis zijn! Deze avond vonden wij het nodig om het maar niet al te duur te maken, dus besloten wij om maar zelf te koken. het werd salade, fruit, een halve kip en een toetje wat alleen maar een belofte bleek te zijn(toetje was mislukt). Even C en I naar huis brengen, en weer snel ons mandje in. S'morgens was het een chaos binnen, het rook naar bier en er stond een afwas bergen hoog! Oke weer een beetje overdreven, na 5 minuten was alles

weer opgeruimd en afgewassen.

16 mei

Ra, ra wat gaan we vandaag nou weer eens doen???? Eerst even ontbijten met een lekker broodje uit de oven, gebakken eitje met spek, meloen, yoghurt, cornflakes etc. (het lijkt het Hilton wel!!!) Daarna spulletjes pakken en..... duiken natuurlijk. Het wordt voor jullie misschien wel een beetje saai zo, maar voor ons blijft het nog steeds errug leuk. We wilden eens van het gebaande pad af, in een lokaal duikboekje dat Charles en Ineke hadden opgedoken ergens stonden een aantal duikstekken die niet op de officiële duikkaart stonden gemarkeerd..... Dus heel interessant voor ons. We besloten soft coral garden maar eens te gaan bezoeken. Omdat de duikstek niet gemarkeerd staat wordt het een hele speurtocht naar het begin. Bij de 1e bocht naar links, de 2e steen rechts, tussen de inhammetjes en bij de boom..... zoiets was het ongeveer. Ter plaatse kwamen we een echtpaar op leeftijd tegen die zo blij waren dat ze volk zagen dat we bijna niet van ze af kwamen. We hebben de verhalen over alle kinderen, kleinkinderen en hun duikgeschiedenis netjes aangehoord en toen langzaam heel beleefd ons teruggetrokken naar de auto om de spullen aan te trekken. Het echtpaar noemde de duikstek boobies.....huh? Behalve de 2 struiken aan land hadden we geen enkel idee waar die naam nou vandaan kwam. Misschien onder water? Golfslag maakte de entree in het water wat lastiger dan een gemiddelde duik maar.... als echte atleten gingen we te water. De duik was erg mooi qua koraal..... de naam zei het al. Ik heb een mooie treurwilg onder water gefotografeerd en er waren erg mooie paarse vaaskoralen. Een vis die uitblinkt van lelijkheid, de porcupine was ook aanwezig (zie foto's).

Na zo'n uurtje boven water te hebben vertoeft gingen we op zoek naar een 2e duikstek. We hadden alle 4 al eens Tori's reef bezocht en hadden daar goede herinneringen aan dus..... doen maar. Via een kanaaltje kan je makkelijk te water, daarna is het een eindje zwemmen naar de dropoff. We waren er bijna toen Charles tot de conclusie kwam dat ie z'n duikcomputer was vergeten. Tja, divemasters in opleiding he! Ineke, galant als altijd, bood aan om even een sprintje naar de kant te trekken en 'm te gaan halen. Zo gezegd, zo gedaan en na zo'n 10 minuten konden we eindelijk verder gaan duiken. Het meest spectaculaire aan deze duik zat 'm in het einde. Ineens trekt Remco een enorme spurt richting de kant en gaat daarna vol in de ankers. De angst stond in z'n ogen te lezen. wat bleek..... een enorme barracuda (zo'n 1.50 meter dacht ik, maar in het water lijkt alles groter toch) met tanden van wel 5 cm staarde naar die gekke duikers. Wat zou ie gedacht hebben..... Lekker hapje voor tussendoor????? Voorzichtig kropen we naderbij..... alle camera's in de aanslag, zowel voor foto's als gebruik als afweermiddel. Dit monster staat weer netjes op de foto zoals jullie kunnen zien. Mam,.... dit verhaal is een beetje overdreven dus..... maak je geen zorgen verder!!!!

Na een lekker broodje bij de Subway en wat geluierd te hebben besloten we een nachtduik te maken bij het huisrif. Charles en Ineke hebben daar enorm over opgescheept en nu was het tijd om de verwachtingen, die erg hoog gespannen waren, maar eens waar te gaan maken!!!

Om kwart over 7 lagen we in het water en al snel werden we vergezeld door een grote tarponvis. (Remco noemt ze steeds tamponvissen.... ik weet ook niet waarom??). Als nel kregen we bezoek van een 2e. De vissen kwamen op onze lichten af en floepten steeds langs je heen en onder je door. Gebiologeerd keken we naar deze grote beesten (ze zijn gemiddeld ruim een meter lang). Ik kreeg al snel ook een zeeslang in de peiling, maar hoe ik ook seinde onder water, de lui waren niet van hun tarponshow af te brengen. Nou dan hou ik 'm lekker voor mezelf dacht ik! Na zo'n 20 minuten duiken kwamen we bij het wrakje aan en al snel werden we omsingeld door wel 4 of 5 grote tarpons. De grootste was bijna 2 meter en wel 40 cm dik. Als je niet beter wist zou je het best een beetje benauwd kunnen krijgen! Raketlings zwemmen ze langs je heen en Ineke heeft een paar prachtige foto's en Remco heeft een mooi filmpje. Ik hoop dat we het filmpje ook op ons log kunnen zetten. Helemaal hyper kwamen we het water uit!!! Een lekker tomatensoepje als afsluiter om daarna lekker ons mandje in te duiken. wat een dag!!!!

17 mei

Vandaag was weer een bijzondere dag, want er werd gedoken in: Webers Joy en Andrea I. Waarom bijzonder, nou iedere duik hier is bijzonder. De duiken op zich waren er mooi, veel vis en heel veel mooi koraal. Hoe moet je dat nou in worden vertellen, eigenlijk is het net of je in een aquarium zwemt. Geweldig gewoon, oke laten we het nu eens over Bonaire bovenlands hebben. Bonaire is een klein eilandje, die je in 1 uur rond kan rijden met de auto. De wegen zijn uitstekend en makkelijk, met hier en daar een flinke kuil, er lopen maar een paar wegen door het eiland. De wegen zijn voor 90% geasfalteerd. De huizen worden over het algemeen gebouwd van steen, grote blokken worden op elkaar gemetseld en verder afgewerkt met een stuc laag. Verder zijn alle huizen vrijstaand en is er bijna geen sprake van rijtjes huizen of flatgebouwen. De hotels zijn maximaal 5 etages hoog. Het is een vrij dor landschap met heel veel cactussen. Langs de kustlijn zie je veel palmbomen en elders in het land ook. De stranden op zich zijn niet erg toegankelijk voor de strandganger. Bij een stukje strand hoort zand, deze stranden zijn voorzien van stenen en dood koraal, niet echt lekker om met je handdoekje op te liggen. Over de mensen kan ik weinig zeggen, ze zijn aardig en leven erg op zichzelf, omdat er veel toeristen zijn en mensen die na 2 weken weer naar huis gaan, is het vast moeilijk om je te gaan hechten aan mensen. De mensen die wij hebben gesproken (de lokalen) die zijn geëmigreerd vanuit Nederland, zijn allemaal zeer relaxed en maken zich niet druk. Spijt dat ze ooit hiernaartoe zijn verhuisd is niet ter sprake. Het leven hier is uitstekend, weer omstandigheden zijn voortreffelijk en het leven hier is makkelijk. Geen file's, geen gefrustreerde en gestresste mensen om je heen. Dus mag de snackbar niet ontbreken, waar wij een lekker broodje hebben gegeten of een

verslag bonaire

Geschreven door Remco & Ilja

donderdag 21 oktober 2010 19:39 - Laatst aangepast dinsdag 26 oktober 2010 18:27

schnitzel met patat (ik dus, Remco). Want al dat groen is te gezond:p

Even en paar filmpjes!

Filmpje Tarpon by night: http://www.youtube.com/watch?v=reNSDZK_9Dw